

Ved denne supplering og omstilling af regnskaberne er det imidlertid ikke muligt at fjerne alle fejlkilder. I København-Frederiksberg kommissionen er dette forhold oftere fremdraget.

I København-Frederiksberg kommissionen og Gjentofte udvalget har man ment at kunne acquiescere ved de af de tre kommuner anvendte principper for afskrivningerne, selv om der er ikke helt uvæsentlige forskelle imellem disse. Dette standpunkt er bl. a. dikteret af den praktiske nødvendigheds krav, en ompostering lader sig ikke gennemføre, idet den ville forudsætte en fuldstændig omarbejdelse af regnskaberne for en række år.

Da forrentningen af aktiver sker i forhold til det bogførte beløb ved regnskabsårets begyndelse, kan det ikke undgås, at den uensartethed, som gør sig gældende med hensyn til reguleringen af aktivernes værdi, også gør sig gældende med hensyn til beregning af forrentning. Dersom en kommune har foretaget en ekstraordinær hurtig nedskrivning af et aktiv eller undladt at opskrive et aktiv med værdien af varige, over driften afholdte forbedringer, vil posten forrentning også være for lav.

I princippet er det, som det anføres i en i Københavns kommune i 1935 afgivet betænkning af en regnskabskommission, let at angive, hvilke udgifter der skal afholdes over driften, og hvilke der kan afholdes over kapitalregnskabet. Kun udgifter, der tjener til erhvervelse af et aktiv eller afvikling af et passiv, kan afholdes på kapitalregnskabet. I hovedtrækkene foretager kommunerne sikkert fordelingen efter ensartede regler. Men i enkeltheder er der en række afvigelser, og dette gøres muligt derved, at begrebet aktiv er uskarpt. Hertil kommer, at en kommune, som har rigelige driftsindtægter, vil være tilbøjelig til at tage mere med på driften end en fattig kommune. Grænselinjen forskydes altså under hensyn til økonomien, og herved sløres stillingen for udenforstående iagttagere.

For de kommuners vedkommende, der fører driftsregnskaber, har sekretariatet ikke anset det for rigtigt at ompostere kapitaludgifter, som har været medtaget på driften, selvom det var åbenbart, at udgiften burde på kapitalregnskabet. Dersom en kommune har foretaget sådanne posterings over en årrække, kan man nemlig ikke begrænse sig til at ompostere udgiften, men må tage hensyn til, at der i stedet bør tilkomme forrentning og afskrivning af de i tidligere år afholdte kapitaludgifter, der også må ompostes for at få det rette billede frem.

I København-Frederiksberg kommissionen og Gjentofte udvalget er administrationsudgifterne fordelt mellem kontoen for centraladministrationen og de forskellige specialregnskaber. Dette lader sig uden vanskelighed gøre, når administrationen er udskilt med særligt personale og særlige kontorer, men en række udgifter er fælles, og de må derfor fordeles i det omfang, de ikke kan anses som egentlige centraladministrationsudgifter.

Skønnet spiller her en ikke ubetydelig rolle, og fordelingen kan ikke blive helt ensartet.

Posten centraladministration bør derfor tages med et vist forbehold. Udgifterne er opgjort bedst muligt, men det er udelukket at få posteringserne så ensartede, at udgifterne kan sammenlignes på kroner og øre.